

ที่ปรึกษากฎหมายซึ่งศาลแต่งตั้งขอเบิกเงินรางวัลค่าป่วยการ เมื่อศาลชั้นต้นให้ใช้
มาตรการแทนการพิพากษาคดีแก่จำเลยตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓
มาตรา ๑๓๒ วรรคหนึ่ง โดยกำหนดเงื่อนไขเพื่อแก้ไขบำบัดฟื้นฟูจำเลย และมีคำสั่งจำหน่ายคดีไว้ชั่วคราว
ได้หรือไม่

ตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและ
ครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๑๒๓ ที่ปรึกษากฎหมายซึ่งศาลแต่งตั้งให้ได้รับค่าป่วยการตามระเบียบ
คณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมว่าด้วยค่าป่วยการที่ปรึกษากฎหมายที่ศาลแต่งตั้งให้แก่เด็กหรือ
เยาวชน พ.ศ. ๒๕๕๕ และระเบียบคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมว่าด้วยค่าป่วยการที่ปรึกษา
กฎหมายที่ศาลแต่งตั้งให้แก่เด็กหรือเยาวชน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗ โดยระเบียบ ข้อ ๕ กำหนดว่า
ให้ศาลกำหนดเงินรางวัลให้แก่ที่ปรึกษากฎหมายตามอัตราค่าป่วยการท้ายระเบียบ ดังนี้ (๑) ในกรณีที่มี
การวินิจฉัยชี้ขาดคดี ให้กำหนดตามบัญชี ๑ และตามวรรคสอง กำหนดว่า “ในคดีที่จำเลยให้การรับ
สารภาพ คดีที่ศาลมีคำสั่งจำหน่ายคดีไว้ชั่วคราว คดีที่ศาลสั่งยุติคดีโดยไม่ต้องมีคำพิพากษา หรือคดีเสร็จ
ไปโดยศาลไม่ได้มีคำพิพากษา...” และวรรคสาม กำหนดว่า “ทั้งนี้ ให้กำหนดเมื่อศาลมีคำพิพากษาหรือ
คำสั่งแล้ว” ซึ่งคดีนี้เป็นคดีที่จำเลยให้การรับสารภาพทั้งยังเป็นคดีที่ศาลมีคำสั่งจำหน่ายคดีไว้ชั่วคราว
ที่ให้ศาลกำหนดเงินรางวัลให้ได้ตามระเบียบ ข้อ ๕ (๑) วรรคสอง แต่ต้องอยู่ในบังคับแห่งวรรคสาม
ที่ศาลจะกำหนดให้ได้ต่อเมื่อมีคำพิพากษาหรือคำสั่งแล้ว เมื่อคดีนี้ศาลชั้นต้นให้ใช้มาตรการแทน
การพิพากษาคดีแก่จำเลยแล้วจำหน่ายคดีออกจากสารบบความไว้ชั่วคราว โดยยังมีไม่มีคำพิพากษาหรือ
คำสั่ง กรณีจึงยังไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่ศาลจะสั่งให้จ่ายเงินรางวัลค่าป่วยการที่ปรึกษากฎหมายได้

(คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๓๘๗๕/๒๕๖๕)

แผนกคดีเยาวชนและครอบครัวในศาลฎีกา

สิงหาคม ๒๕๖๖